

2ον) Ἀντίγραφα τῆς παρούσης ἀποφάσεως θέλουν κοινωθῆ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰνορομίας Ἐπιτροπὴν καὶ εἰς τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην τοίτην Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὅγδοου ἔτους. Ἐν Αἰγαίῳ.

•Η Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

·Ιω. Γ. Γιανετᾶς

·Ο Γραμματεὺς

·Εδουάρδος Μάσσων

Ν. Γ. Παγκαλάκης

Γεώργιος Ἀθανασίου

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαραλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1864 διαταγὴν τῆς Γεν. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

·Ο Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

·Αριθ. 4

·Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

·Απόφασις τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς Ιονίας βάρκας «Ἄγιος Διονύσιος», τοῦ πλοιάρχου Γαλάνη Γαλάνου, κατασχεθείσης παρὰ τοῦ Ἀναγνώστου Γεωργίου.

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τῆς 14ης Μαΐου 1828 τοῦ κατασχετοῦ Ἀναγνώστου Γεωργίου, πλοιάρχου τοῦ ἑλληνικοῦ βροικίου «Τιμόλεοντος», διὰ τῆς ὁποίας παριστάρει ὅτι ὁ Γαλάνης Γαλάνου, Ζακύνθιος πλοίαρχος τοῦ ιονικοῦ πλοίου «Ἄγιος Διονύσιος», ὑπῆργεν εἰς ἀποκλεισμένον τόπον μὲν δὲν ὅτι εἶχε προειδοποιηθῆ περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ὅτι ἐπομένως ἐπιάσθη ἀπὸ τὴν διωρισμένην φυλακὴν καὶ ὠδηγήθη εἰς Μεσολόγγι πρὸς τὸν ἀποκλειστήν,

Θεωρήσασα τὴν διμολογίαν τοῦ κατασχεθέντος πλοιάρχου Γαλάνη Γαλάνου γενομένην ἐνώπιον τοῦ κατασχετοῦ τὴν 10ην Μαΐου 1828,

Θεωρήσασα τὰ ἔγγραφα τοῦ κατασχεθέντος ιονικοῦ πλοίου «Άγιος Διονύσιος»,

Θεωρήσασα τὰ ἔγγραφα τοῦ φορτίου, τὸ ὅποιον φαίνεται ἴδιοκτησία τοῦ πλοιάρχου,

Θεωρήσασα τὴν διεύθυνσίν του ἀπὸ Κορφούς εἰς Ζάκυνθον,

Θεωρήσασα τὰς διμολογίας τοῦ πλοιάρχου Γαλάνη Γαλάνου καὶ τοῦ Νικολάου

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 124.

Χριστοδονλοπούλον Γαστουναίον τῆς Ιης Ἰουνίου 1828, ἔτι δὲ τὰς κατ' ἐπανάληψιν ὅμολογίας τῶν αὐτῶν Γαλάνη Γαλάρου, Νικολάου Χριστοδονλοπούλου, τοῦ Μαρίνου Λεντάκη, ναύτου Ζακυνθίου, καὶ τοῦ Ἰωάννου Παρασκευοπούλου, Πελοποννησίου, γενομένας τὴν 27ην Αὐγούστου 1828 ἐνώπιον τῆς Ἀντί Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς,

Θεωρήσασα καὶ τὴν ἀπολογίαν του τῆς 30 Αὐγούστου 1828,

Ἐξ αγει:

1ον) Ὅτι, ἐνῷ ἡ δήλωσις ἐκ τοῦ Τελωνείου τῶν Κορφῶν τῆς 20ῆς Μαΐου 1828 ἐ. ν. παρασταίνει τὸ φορτίον ἴδιοκτησίαν τοῦ πλοιάρχου, ὁ αὐτὸς πλοίαρχος εἰς τὴν ὅμολογίαν του δηλοποιεῖ, ὅτι δὲν ἐνέχεται εἰς τὸ φορτίον διόλον.

2ον) Ὅτι ἐγαντίον τῆς δηλώσεως φαίνεται κτήτωρ τοῦ φορτίου ὁ Νικόλαος Χριστοδονλόπουλος κατὰ τὰς ὅμολογίας.

3ον) Ὅτι οὗτος ὁ Νικόλαος Χριστοδονλόπουλος ἦτον ἀπορός τις εἰς τὸν Κάλαμον, ὅπου ἐζοῦσεν ἀπὸ σιτηρέσιον τῆς Ἰονικῆς Διοικήσεως, κατὰ τὴν ἴδιαν αὐτοῦ ὅμολογίαν.

4ον) Ὅτι εἰς τὴν ἀναφοράν, παρουσιασθεῖσαν εἰς τὸ Δικαστήριον τὴν 10ην Ἰουνίου 1828 ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Γαλάνη Γαλάρου δηλοποιεῖται ὅτι τὸ φορτίον εἶναι ἴδικόν του, καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν αὐτὸν Νικόλαον Χριστοδονλόπουλον,

5ον) Ὅτι ἐρωτηθεὶς ὁ Νικόλαος Χριστοδονλόπουλος ἀν υπέγραψε δι' αὐτὸν ἡ διὰ τὸν πλοίαρχον, ἀπεκρίθη διὰ τὸν πλοίαρχον.

6ον) Ὅτι τὸ ρηθὲν ἰονικὸν πλοῖον «Ἄγιος Διονύσιος» ἡπαντήθη εἰς Γλαρέντσαν κατὰ τὸ προλαβόν ταξίδι του καὶ εἰδοποιήθη ἀπὸ τὸν αὐτὸν ἀποκλειστὴν νὰ μὴν ἐπιστρέψῃ πλέον, διότι ὁ τόπος εἶναι ἀποκλεισμένος, τὸ δροῖον καὶ ὑπεσχέθη, ὡς ὀμολόγησεν.

7ον) Ὅτι ἐπέστρεψεν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον μὲν φορτίον 500 βατσέλια ἀραβοσίτι, μὲν δὲν ὅτι κατὰ τὰ ἔγγραφά του εἶχεν ἄλλην διεύθυνσιν καὶ ἐγγώριζε τὸν ἀποκλεισμὸν καὶ εἶχεν ἐξεπίτηδες εἰδοποιηθῆ.

8ον) Ὅτι δὲν ἀποδεικνύει ὅτι ἔδωκεν ἔγγύησιν εἰς Κορφοὺς διὰ νὰ πωλήσῃ εἰς Ἑλληνικὸν τόπον καὶ εἰς Ἑλληνας, ὅμολογεῖ μάλιστα ὅτι διευθυνόμενος διὰ Ζάκυνθον δὲν ἦτον εἰς χρέος νὰ δώσῃ ἔγγύησιν.

·Η· Ἀντί Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι δὲν εἶναι νομίμως γνωστὸν εἰς τίνα ἀνήκει τὸ φορτίον.

2ον) Ὅτι ὁποιοσδήποτε καὶ ἀν εἶναι ὁ κτήτωρ καὶ αἱ προσπάθειαι τοῦ νὰ μὴ φανερωθῇ, ἡ παραβίασις τοῦ ἀποκλεισμοῦ ὑπάρχει. Ὅτι ἡ ἀντίρρησις τοῦ ὅτι ἡ εἰς τὸν ἀποκλεισμένον τόπον ἄφιξις προηλθεν ἐξ αἰτίας τοῦ ἀνέμου δὲν ἵσχυε διόλον, καὶ ἀν ἡ Δημογεροντία τῆς Γλαρέντσας ἔδωκε πιστοποίησιν περὶ τούτου τῆς 13ης Μαΐου 1828, τὸ Δικαστήριον δὲν ἐπιστροίζεται εἰς πιστοποίησιν, ἀλλ' εἰς μαρτυρίας δοθείσας ἐνόρκως ἐνώπιόν του. Ὅτι ἡ ἀντίρρησις τοῦ ὅτι δὲν ἥθελε νὰ πωλήσῃ χωρὶς ἄδειαν τοῦ ἀποκλειστοῦ εἶναι ὑπεκρυψή (subterfuge), διότι ἀποδεικνύεται ὅτι κατεσχέθη καὶ ὠδηγήθη εἰς Μεσολόγγι. Ὅτι ἡ ρηθεῖσα πιστοποίησις τῆς Δημογεροντίας, ἥτις παρασταίνει ὅτι τὸν ἐβίασεν ἡ Δημογεροντία νὰ πωλήσῃ, ἀναιρεῖται ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ ΗΝΩΝ

αὐτοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πραγματευτοῦ Νικολάου Χριστοδούλοπούλου, οἵτινες εἰς τὰς δύο λογίας των τῆς 10ης Μαΐου καὶ 1ης Ιουνίου 1828 λέγοντες ὅτι ύπηργαν νὰ ζητήσουν τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὴν Δημογεροντίαν τῆς Γλαρέντσας καὶ τοὺς φύλακας διὰ νὰ πωλήσουν. "Οθεν ἡ ρηθεῖσα πιστοποίησις, μηδὲν οὖσα καθ' ἑαυτήν, ἐνώπιον τοῦ νόμου εἶναι μάλιστα διόλον μεροληπτική.

"Οτι διὰ τὸν παραβιαστὴν τοῦ ἀποκλεισμοῦ δὲν εἶναι κατ' οὐδένα τρόπον ἀπολογία τὸ ἀν εἶχεν ἢ δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ πωλήσῃ εἰς τὸν ἀποκλεισμένον τόπον.

‘Η Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

‘Α ποφασίζει:

1ον) ‘Η ιονία βάρκα «"Αγιος Διονύσιος» τοῦ πλοιάρχου Γαλάνη Γαλάνου εἶναι δικαία καὶ νόμιμος λεία καὶ ως τοιαύτη καταδικάζεται δύο μὲ δῆλην τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὸ φορτίον της.

2ον) Ἀντίγραφον τῆς παρούσης ἀποφάσεως θέλει κοινωθῆναι εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν καὶ εἰς τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην τρίτην Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἴγινῃ.

‘Η Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

‘Ιω. Γ. Γιανετᾶς

‘Ο Γραμματεὺς

‘Εδουάρδος Μάσσων

Ν. Γ. Παγκαλάκης

Γεώργιος Ἀθανασίου

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαραλλάκτως μὲν τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπὸ ἀρ. 1864 διαταγὴν τῆς Γεν. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας

‘Ο Γραμματεὺς
Ν.Γ. Παγκαλάκης

‘Αριθ. 5

‘Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

‘Απόφασις τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς σακολέβας τοῦ Δημητρίου Παπᾶ Ἀποστόλη, Ροδίου, κατασχεθείσης παρὰ Νικολάου Κάπου. Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τῆς 30ῆς Αὐγούστου 1828 τοῦ Δημητρίου Παπᾶ

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 124.

